

PRVO POGLAVLJE

U DESET SATI UJUTRO Patris Merso je ravnomernim korakom gazio prema Zagrejevoj vili. U to doba negovateljica je odlazila u nabavku i vila je ostajala prazna. Bio je april; lepo prolećno jutro beše bleštavo i hladno, čisto i ledeno plavo, obasjano velikim, zaslepljujućim, ali studenim suncem. Nedaleko od vile, bistra svetlost je proticala između borova što su krasili brežuljke. Blaga uzbrdica puta beše pusta. S koferom u ruci, Merso je stupao u sjaju jutra, praćen suvim batom sopstvenih koraka i jednoličnom škripom ručke kofera.

Nadomak vile, put je izbijao na mali trg s klupama i vrtovima. Rane crvene muškatile između sivih aloja, plavetnilo neba i zidovi ograde okrečeni u belo, učinili su mu se tako svežim i detinjim da je načas zastao pre no što je nastavio putem što se sa trga spuštao prema Zagrejevoj vili. Pred ulazom se zaustavio i navukao rukavice a zatim otvorio vrata koja je invalid ostavljao nezaključanim i pažljivo ih zatvorio za sobom. Krenuvši hodnikom, stigao je do trećih vrata sleva, pokucao i ušao. Zagrej je zaista bio tu. Sa ćebetom na patrljcima nogu, sedeo je u fotelji kraj kamina, na istom mestu gde je Merso sedeo pre dva dana. Čitao je i knjiga mu je počivala na ćebetu dok jeokruglim očima, bez vidljivog iznenađenja, posmatrao Mersoa koji stade kraj zatvorenih vrata. Zaveses na prozorima behu razmaknute, tako da su se po